

[Socialministeren.]

rede det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen yderligere Sp. 4111, hvor han paastaar, at der ikke er nogen Logik i, at man betaler Præmie for Invaliderente og derved sikrer sig Aldersrente; hvis der skal være Logik i det, skal man ogsaa have fat i den tredje Præmie for Aldersrenten specielt.

Jeg ved ikke, hvad Logik egentlig har med det Spørgsmaal at gøre, men jeg kan i hvert Fald ikke finde noget ulogisk i hverken at fastsætte en bestemt Præmie for Adgangen til samtlige Ydelser efter Folkforsikringen eller at dele dem af historiske eller politiske Grunde, som man nu ønsker det. Det afgørende er i alle Tilfælde, hvor meget det vil være forsvarligt at paalægge Befolkningen som Bidrag til den samlede Forsikrings forskellige Ydelser.

De Herrer, ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller Sp. 4154, kan i Virkeligheden overhovedet ikke forstaa det nye System, de opererer hele Tiden, som om det stadig bestod af tre forskellige Love, uafhængige af hinanden. Jeg ved, at Udvalgsbehandlingen vil overbevise dem om, at det er et samlet Hele, og at det er bygget op som et samlet Hele.

Maa jeg i denne Forbindelse sige til den ærede Ordfører Hr. Christmas Møller, hvis lange Udvikling Sp. 4152—53 skal sige saa meget som saa, at det vist efter mit System overhovedet ikke betyder stort, om man er Medlem af en Sygekasse eller ej, da Fattighjælp jo i Almindelighed skal ophæves, at det ærede Medlem dog ikke kan være uvidende om, af hvilken psykologisk Betydning det er, hvilken umaadelig Vægt Befolkningen altid har lagt paa Forskellen mellem at faa Adgang til en i Forvejen sikret Rente, Aldersrente eller Invaliderente med faste Takster, en virkelig Ret, og Adgang til en rent skønsommelig Hjælp, afpasset efter Kommunalbestyrelsens Skøn. Hvis det ærede Medlem nogen Sinde havde læst „Fremtidens Forsørgelsesvæsen“ eller blot havde konfereret med nogle Forsørgelsespraktikere, tror jeg ikke, han vilde have fremsat de herhenhørende Udviklinger.

Det gælder specielt ogsaa Spørgsmaalet om, hvorvidt Personer udenfor Forsikringen, Invalidforsikringen, skal have Invalidhjælp. „Den højtærede Socialminister siger i hvert Fald, tror jeg, intet derom“ — saadan siger det ærede Medlem. Nej, for det er jo selvfølgelig, det skal de ikke, derfor har jeg sparet Tinget for Oplysninger i saa Henseende.

Maa jeg samtidig oplyse en anden Fejltagelse af det ærede Medlem Hr. Christmas

Møller, der Sp. 4154 siger, at det vil betyde overordentlig store Byrder for det offentlige, at man vil tvinge en Del Personer, som i Øjeblikket sørger for sig selv, ind i Sygekasserne. Det tror jeg aldeles ikke. For de bemidledes Vedkommende betyder det tværtimod en Indtægt for det offentlige, at de skal yde Invalidpræmie, og for de ubemidledes Vedkommende betyder det store Besparelser for Hjelpekasse og Fattigvæsen, idet det jo er disse Institutioner, der nu maa forsørge dem, og forsørge dem fuldt ud, naar de i Sygdomstilfælde ikke kan klare sig selv og ikke er sygeforsikrede.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtaler endog Sp. 4150 om dette Forslag, at man vel har Lov at sige, at det reelt ikke er saa meget andet end 3 nugældende Love med Ændringer samlede i eet Forslag. Ja, naar man kan sige det, saa har jeg Lov til at hævde, at saa stiller man sig uforstaaende overfor, hvad det er, jeg tilsigter. Men det ærede Medlem vil ikke kunne faa nogen sagkyndig til at støtte denne Opfattelse.

Det ærede Medlem var altsaa efter min Mening i sin saglige Stilling ikke stort mere forstaaende end Venstres ærede Ordfører, og denne Paastand faar en afgørende Bekræftelse, naar jeg nævner, at det ærede Medlem Sp. 4155 endog rejser det principielle Spørgsmaal, om man i det hele bør slaa Aldersrenten og Invaliderenten sammen, hvilket i og for sig er det samme som at spørge om, hvorvidt der er nogen Mening i her at foretage den Sammendragning og Forenkling, som han ogsaa selv har ønsket. Spørgsmaalet er i sig selv overraskende, og Overraskelsen bliver unægtelig ikke mindre, naar man saa læser Bemærkningerne til hans eget Partis samtidig fremsatte og her til Behandling foreliggende Forslag om Hjælp til Aldersrente- og Invaliderentnydere, hvor der ordret staar følgende:

„Samtidig foreslaas Spørgsmaalet om Invalideunderstøttelsens og Aldersrentens Størrelse løst gennem fuldstændig lige store Satser.“

Altsaa en endnu kraftigere Sammenarbejdning, end jeg har foretaget, hvorefter selve Ordføreren for det samme Parti overfor mig rejser det Spørgsmaal, om man overhovedet bør sammendrage disse!

Det er muligvis denne Art, i en Sag af denne Betydning og Størrelse noget mærkelige Bugtninger, der har faaet „Berlingske Tidende“ til forleden at sammenligne det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Tale med Flo den Guadiana, der af og til forsvinder under Jorden, men som dog forhaabentlig stiler